

חמדת הדף

מסכת שבת מדף ז' - י"ג

מחמדי התורה

3

הוי בכה"ג שונא מתנות צריך להודיעו דע"י" אוהבו והוי רצון הנותן ולא שייך בזה שונא מתנות.

דף י"א

יפה תענית לחלום

דן תענית חלום בשבת ובי"ט

יפה תענית לחלום **כאש לנעורת** - כתב המג"א (סי' ר"כ סק"ג) ממל מקום אינו מחויב להתענות, אולם הרמב"ם (פ"א מהל' תענית ה' י"ב) וכן **בלחם משנה** (שם) כתבו להדיא דחייב להתענות, ובש"ת **משיב דבר** (או"ח סי' כ"ה) האריך עוד בזה, וידועין **דברי המהר"ל** (סוף הל' יו"ט) דדוקא בשבת דכתיב ביה רק עונג מותר לצום תענית חלום אולם בי"ט שיש חיוב שמחה אסור להתענות אפי' תענית חלום, אולם הרמ"א (סי' תקכ"ט) כתב להדיא דדין תענית חלום שוה לגבי שבת ויו"ט, ועוד חידוש כתב המג"א דהא דאין אומרים נוסח הרבש"ע בברכת כהנים בשבת הא נמי לענין חלומות איירי, ותי' דתענית ודאי מהני לחלום והוי כרפואה ידועה שהתירו לכ"ע בשבת, אולם הרבש"ע לא הוי כ"כ כמו התענית והרי הוא כרפואה שאינה ידועה לכך החמירו.

הטעם דבהוצאה גזרו גזירה לגזירה

(ע"ב) **אמר אביי מנא אמינא לה דגזרו גזירה לגזירה** - כתבו התוס' דדוקא בהוצאה גזרין גזירה לגזירה והטעם א' - כתב המהר"ם דבהוצאה מקרי חדא גזירה דאין פשוט כ"כ לרוב ההמון לחלק בין כרמלית לרה"ר ואי שריית ליה בכרמלית בודאי אתי למשרי גם ברה"ר, ב' - כתב **ביד דוד** דכיון דהוצאה קל הוא לכשל בה לפיכך החמירו בו יותר וגזרו גזירה לגזירה, ג' - כיון דהוצאה מלאכה גרועה הוא חיישין בה שמא יזלזלו בה יותר משאר מלאכות שבת ולכך גזרו בה גזירה לגזירה - מחמדי התורה.

דף י"ב

חייב אדם למשמש - אי הוי חיוב או מצוה

חייב אדם למשמש בגזרו ערב שבת עם חשכה אמר רב יוסף הלכתא ורתא לשבת - נתקשו האחרונים יעו' **ביאור הגר"א וביאור הלכה** (סי' רנ"ב סק"ז) מאי טעמא דהן בטור והן בשו"ע שינו מל' הגמ' וכתבו מצוה למשמש ולא חייב למשמש, וביאור הגר"א דיש לחלק דהגמ' איירי משם סמוך לשקיעה איז אינה"ש יש חיוב ולכך כתבו בגמ' וכן הרמב"ם לשון חיוב, והטור והשו"ע איירי לאו סמוך לחשיכה, והביאור הלכה תירץ דבמתני' איירי שהחפץ אינו אסור אלא הטלטול לכך כתב מצוה משא"כ הכא איירי שהדבר עצמו אסור משום מוקצה ובכה"ג יש חיוב, ויעו"ע **בח" החת"ס** שביאר מאי כוונת חז"ל באומרם הלכתא ורתא לשבת.

שאין מלאכי השרת מכירין לו ארמי - האם מלאכים מכירין לו

ארמי או מחשבות

(ע"ב) **שאין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי** - יעו' בתוס' (ברכות ג' ב"ד"ה ועונין יהא שמיה) דה"ט שאומרים קדיש בל' ארמי שלא יתקנוהו בנו המלאכים, אולם הרמ"א (ריש פ"ב דברכות) וכת' **בתוס' שאנץ** (סוטה לג.) דהמלאכים יודעים ארמי אלא שאין נזקקים לו כי הוא מוגנה בעיניהם, ויעו"ע עוד **להחיד"א** דבפתח עיניים שכתב שנתקשו רבים על דברי התוס' דאפי' מחשבות שבלב האדם הם יודעים דהא רק הקב"ה יודע מחשבות, והביא ממה שכתב בס' **משנת חכמים** (למהר"ם) חאגיז סי' צ"ב לחלק דהש"ת יודע המחשבה עד שהוא בכליות וזהו בוחן כליות, וכשהיא באה ללב יודעים כבר גם המלאכים, ובש"ת **מהר"א** (או"ח סי' מ') חילק שהמלאכים המשרתים פני השכינה הנקראים מלאכי השרת יודעים המחשבות משא"כ שאר המלאכים.

ונזכר בבין השמשות לא יטול לולב דהוי ספק דרבנן ולקולא, הרי דאף באפוקי יומא ספק לחלק ועי"ש שרצה לחלק בין הדברים והאריך בזה עוד בשו"ת **מהר"א** (או"ח סי' קע"ט).

דף ט'

הא דהתירו לטלטל ע"י תינוק היאך איירי

אסקופה משמשת שתי רשויות בזמן שהפתח פתוח כלפנים וכו' - הפרי מגדים (או"ח סי' שמ"ו במשבות סק"ו) חידש דלפי מאי דכתב ה"ח"ז (סק"ו) דלדברי המדרכי מותר לומר לקטן מפתח ע"י תינוק כמו ע"י עכו"ם, דדוקא ברה"ר ממש אסור ליספות איסור בידיו של התינוק אולם בכרמלית מותר, ודווקא לדבר מצוה כגון להביא סידורים וחומש לביהכ"נ דהוי כשבות דשבות דהותר ע"י עכו"ם, ובש"ת **רעק"א** (סי' ט"ו) אסר ובש"ת **חתי"ס** (ליקוט סי' י"ג) תמה על ה"ח"ז וכתב דדוקא היכן שגם התינוק בא להתפלל יש להתיר וגם ההיתר הזה צריכה רבה, ובש"ת **הרי"ם** (או"ח סי' ג') הקל בקטן כיון דאין לו מחשבה והוי כמתעסק, וכן התייר בס' **תפארת ישראל** (משניות בפתחה למס' עירובין), וכן התייר **בש"ת שו"מ** (מהדו"ג ח"א סי' ק"ז), וכן **בש"ת מחנה חיים** (ח"ג או"ח סי' כ"ה) וראיתי דכדברי החת"ס כתב **בדרכי משה** (סי' שכ"ה) דנהגו להקל לומר לעכו"ם או לתינוק להביר דרך רה"ר וכתב ואפשר דמירי שהוא גם לצורך תינוק עצמו.

לא ישב אדם לפני הספר - הדין אם עבר לגבי תפלה ולגבי

שבועה

(ע"ב) **לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנוחה** - וברש"י כתב שאם עמד ועבר מיקרי פושע, כתב **בנמוקי יוסף** (ב"ק כ"ג ע"ב) נראה לי ברור מי שלא התפלל בעוד שיש לו שהות להתפלל מפני שסבור שעדיין יש לו זמן ובין כך עבר על השמעה שאינו נקרא מזיד ופושע אלא הוא בכלל טעה ולא התפלל שמתפלל שתיתי לתשלומים, וכן הדין לגבי שבועה שנשבע שיתן לו מעות ביום פלוני ואמר יש עוד פנאי ולבסוף לא נתן באותו היום הרי זה כאנוס, ומ"מ לגבי תפלה חמור יותר דהא אמרו לא יעמוד אדם לפני הספר סמוך למנוחה וכתב רש"י דמקרי פושע, ויעו"ע **בש"ת דברי חיים** (או"ח ח"א סי' ל"ב) שהאריך בזה וכתב **דהרמ"א** (יו"ד סי' רל"ב) לא חילק כהנמוקי יוסף וס"ל לדינא דליכא להאי חילוקא.

דף י"ג

פכר ידיה - האם נכון לנהוג כן להלכה

רבא שדי גלימיה ופכר ידיה - וכן נפסק **הלכה** (סי' צ"ה סעיף ג') מניח ידיו על לבו כפפותיו המניחת על בני השמאלית, והאריכו האחרונים בזה, דבס' **באר שבע** (סי' ס"ד) הובא בחי' **רעק"א** (ריש סי' פ"ט) כתב דכיון דהאמות עושין כן אנו נמנעין מלעשות כן, ו**מוט"כ רש"י** בפר' שופטים בקרא דולא תיקם לך מצבה, כי אף שהיתה האובה לו בימי האבות עכשו שגאה מאחר שעשאהו חק לעכו"ם, ו**וב"י** (שם) הביא דיש שמים ידיהם מאחוריהם והוא כדי לרמוז שאין להם ידיים ואין להם יכולת מבלעדי שה' בעורתו, והאמת שבפ' **רבינו חננאל** (כאן) ביאר כך מילת פכר ידיה שגם ידיו מאחוריו, אולם כבר כתבו הפוסקים יעו' באריכות גדולה בס' **פסקי תשובות** שהביא מגדוליםם שאסור לעשות כן.

מתנה טובה יש לי בבית גזי - מ"ט שצריך להודיע למקבל

המתנה

(ע"ב) **מתנה טובה יש לי בבית גזי ושבתי שמה** - וברש"י דאיירי קודם נתינה שלא בידיעתו צריך להודיעו שמתוך כך אורחו, וביאר **ב"י אור הצני** דבר נפלא למאי דקיי"ל (ח"מ סי' קע"א ס"ה) דבחצר השותפין דאין בו דין חלוקה אין שותף יכול לכפות חבירו לחלוק ואפי' אומר לו אתן לך ד' אמות ואני אקח ג' אמות דיכול לומר לו ושונוא מתנות יחיה, ויש סוברים דבכה"ג יכול לכופ דלית ביה משום מתנה דהא הנותן לעצמו מכויז ולא משום מתנה, ובזה ביאר דהנותן צריך להודיע דשמוא לא יתראה המקבל משום שונא מתנות, ואף לדיעה השנית דלא

דף ז'

לבינה זקופה ברה"ר - כמה חידושי דינים

בזה

לבינה זקופה ברה"ר וזרק טח בפניה חייב על גבה פטור - יעו' **בקבא דקשייטא** (קושיא ג') דמדברי הגמ' כאן דלבינה גבוה ג' ורחב ד' הוי כרמלית, וקשה למאי דאמרין (ב"ק צו:) דלבינה כלי הוא א"כ למאי דאמרו (שבת ה' ובתוס' שם ד"ה כאן) אין כרמלית בכלים יקשה דהיאך אמרין הכא דהוי כרמלית, ו**יעו"ע בש"ת ארץ צבי** (קוזקלוב ח"א סי' מ"ה) שהביא ראייה מסוגיא דילן ועפ"י דברי החת"ס כאן דאם הלבינה נוגעת בקרקע והחפץ מונח על פניו ויש לו חיבור עם הקרקע באמצעות הלבינה אז מהני מה שרואה את הקרקע שיחשב מקום ד', ויעו"ע **בש"ת הב"ח** (סי' פ') שהאריך בדברי המהר"ל (במנהגים הל' שבועות אות ז') שהאריך מהאי סוגיא אי לקדש את הלבנה בליל מוצ"ש שחל להיות בו יו"ט דאין לקדש כיון דכי היכי דיש תחומין למטה כן יש תחומין למעלה והרי הוא כאיסור הוצאה, ובש"ת **שבות יעקב** (ח"א מהדו"ב סי' י"ב) כתב דלא שייך כאן איסור תחומין דהא רה"י בוקע ועולה עד לרקיע.

הכא ניחא תשמישיתיה - גדר ניחא תשמישיתיה בתנוכה

ובבדיקת חמץ

(ע"ב) **ותיהו כחורי רה"ר התם לא ניחא תשמישיתיה הכא ניחא תשמישיתיה** - הקשה הריטב"א דהא כיון דהם למטה מעשרה היאך אמר דניחא תשמישיתיה הא לגבי בדיקת חמץ אמרו (פסחים ת.) דחורי הבית התחתונים לא בעי בדיקה דלא ניחא תשמישיתיה, ותי' דבבית האדם שאין אדם מפחד מכני ביתו לכן אם אין זה דרך שימוש אי"צ בדיקה, משא"כ כאן איירי סמוך לרה"ר ולשאר בני אדם יתה ניחא והשתמש מלמטה, **אולם פלא הם** דברי הריטב"א דהא התם בגמ' איירי בפחות מוג' טפחים יעו"ש **ברבינו חננאל** שכך פירש בגמ' וכ"מ להדיא **בטור ובשו"ע** (סי' תל"ג) דאיירי בפחות מוג' טפחים ולא קשיא כלל מהכא דאיירי ב' טפחים וצ"ע.

דף ח'

הגבהה ג' טפחים באיסור שבת ובקנינים ובד' מינים

כפאה על פיה ז' ומשהו חייב וכו' - וכתב רש"י דההלכה הוא דאמרין לבוד והרי הוא כמנוחת ברה"ר, וברש"י א"כ דלבד פירושו דהקרקע עולה למעלה עד החפץ ולא שהחפץ יורד למטה, והוכיחו מזה האחרונים יעו' **בהלכת יואב** (ח"א אבה"ע" סי' י"ג בהערות שם) דבכל קנין לא בעינן הגבה ג' טפחים אלא די מה שמגביה קצת דרך לגבי שבת לא מועיל אם לא הרים ג' טפחים דהא אמרין לבוד וכאלו שהקרקע עלתה עמו וא"כ לא הוי עקירה, אולם לגבי קנין מאי אכפת לי כשמגביה החפץ מגביה נמי הקרקע הא מ"מ הגביה החפץ וקנה, וכ"מ נמי בד' מינים אף בלא הגביה ג' טפחים, וכ"כ להדיא **הפ"ח** (סוכה ל"ט) דלא בעינן הגבה ג' ט' בד' מינים, ודלא כמוש"כ **הגרעק"א** (סוכה מב.).

כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו ביהשמי"ש - אי גם

במוצ"ש הדין כך

(ע"ב) **כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו בין השמשות** - ונסתפק **המג"א** (סי' שמ"ב סק"א) אם גם לגבי מוצ"ש לא גזרו על שבות ד"ל שאני אפוקי יומא דכיון דהוא כבר קדושה אין יכולה הקדושה ליפסק מחמת הספק אם הוא לילה או לא, ו**הברכי יוסף** הביא בשם **הרשב"א כת"י** דאף במוצ"ש לא גזרו על שבות, ו**ב"י הקובץ** על הרמב"ם (הל' שבת פכ"ד ה"ה) הביא משם ספר **אמתחת בנימין** דגזרו על בין השמשות של מוצ"ש והקובץ דחה דאיייתו, ובשער **המלך** (הל' שבת פכ"ד ה"ה) הביא ראייה מדברי התוס' (עירובין לד. בד"ה גזירה) דאפי' באפוקי יומא אמרין כן וציינו גם לדברי הרשב"א כת"י (עירובין שם) שכתב כן להדיא, ו**המהרש"ם** בדעת תורה (כאן) הביא ראייה מדברי הר"ן (פ"ד סוכה) דמי שלא נטל לולב כל היום

מדור זה נודב ע"י מוקיר רבנן יהודי יששכר הי"ו לע"נ בהירה בת בתיה

שאלה ל"ז העוסק במצוה פטור מן המצוה האם מי שעוסק במצוה דרבנן פטור נמי ממצוה דאורייתא או לא?
שאלה ל"ח בדיני שבת הקילו בכלי שני דינא מאי אם יש חומץ או דבר חריף האם גם בזה הקילו בכלי שני?

פתרון להחידודא - גליון כ' ראש השנה

שאלה ל"ה < כלל הוא דכל אמר מר קאי על הברייתא היכן מצינו בש"ס אמר מר ולא קאי אברייתא אלא אמשנה?
שאלה ל"ו < מאי טעמא דהתוקע בשל עולה ושלמים יצא ידי חובתו נימא ידי חובתו פרוטה דרב יוסף אסור דנהנה מקדשים דאיה"נ דקול אין בו משום מעילה מ"מ נהנה פרוטה דרב יוסף?

ל"ה < בברכות דף ב.אמר מר משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן וכן שם ע"ב כ"כ האדרת בספר שבת אחים בתאמי צביה ויעו"ע במכתבים למערכת שציינו לעוד כמה מקומות.

ל"ו < לקשה כן הישועות יעקב ות' דכיון דודאי איירי בשוגג דאי במזיד ליכא משום מעילה ואיירי נמי דלא כוון לתקוע במקום שיבוא לשם עני ואזי בכה"ג אמרין עשה דשופר דוחה לל"ת של מעילה כיון דהוי בשוגג

מדור זה נכתב הרב שמעון בן ברינא והרב חיים ברוך יהודא בן הינדא שרה שליט"א

מכתבים למערכת

סוכוביץ

במדור "חמדת ההלכה" הארכנו בדין מי שלא אמר המלך הקדוש בליל ר"ה וי"כ אם צריך לחזור והבאנו דברי החיי אדם שהביא דברי רבי אברהם אבלי שא"צ לחזור דיש לו דין כמו ר"ח ואין מקדשין את החודש בלילה וכדין יעלה יובא שא"צ לחזור באם שכת.

אמשה ולא אברייא כדרך כל הש"ס (יעו"ע במדור לחידודא).
הרה"ג שלמה כהן שליט"א- קרית ספר ציין לעוד כמה מקומות, שבת (קנב): אמר מר אין עמו נכרי, נזיר (לב). אמר מר אי אתם מודים, קידושין (נג). אמר מר אם אכל יאכל כנגדו, ב"ק (נג). אמר מר נפל לפניו מקול הכריה, מנחות (סט: - עט:). אמר מר אם יש זבח, וציין לעוד כמה מקומות, ועוד כתב שלא מצא האי כלל בספרי הכללים (יעו"ע בספר שבת אחים להאדרת שכתב האי כללא)

הרה"ג מנחם מאיר יארמוט שליט"א- בארא פארק הנה מדברי הגליא מסכת סי' א' שצינינו יוצא חידוש גדול יותר דמדבריו למדים דלאו דווקא בליל ר"ה הדין כך אלא דבכל יום ר"ה וי"כ אינו חוזר מטעמא דהוי ספק אם התפלל או לא הדין הוא שמתפלל תפלת נדבה וביו"ט אין מקריבין נדבות ולכן לא יתפלל, ובאלף למטה סי' תקפ"ב ציין להאי גליא מסכת.

"בפתרון לחידודא" הקשינו מ"ט לא הביא בב"ק (ק"ה) מקור לנוטריקון מה"ת מיבמות ה' שדרשו חז"ל מילת שעטנז ר"ת שוע טווי ונוז והרי לן גוטריקון מה"ת ולא בעינן לשינוי אחרינא דאמרו חז"ל התם.

הרב הגאון חיים יצחק גולד שליט"א- ירושלים יש לומר דלא דמי כל כך ליעלה ויבוא דהתם כל התפלה הוא דחול והיאך יזכור אם לא יתפלל לכך הוי תפלת נדבה משא"כ כאן בר"ה וי"כ שלפני המלך הקדוש יש תפלה ארוכה שהיא של יו"ט ואם לא אמר כל הנוסח הזה הרי בודאי לא אמר המלך הקדוש ואם לא אמר בודאי לאו כתפלת נדבה ויכול להתפלל.

הרה"ג אלימלך בלום שליט"א- חיפה יש לתרץ ב' דרכים: א'- כיון דאנכי הוא תחלת התורה ועשרת הדברות איזי מוטב לדרוש נוטריקון מזה וכי היכי דכתבו המפורשים טעם שאין עושים יו"ט על בקיעת הירדן אלא על קריעת ים סוף דזה היה ראשון ה"נ כאן, ב'- לפי מאי דשמיע לי מהגאון המשפיע רבי אהרן טויסיג שליט"א שדרש בביהמ"ד הגדול ברמת וזינגין- חיפה דטעמא דמילתא שהוזכר רבי אליעזר ראשון בתורה שבע"פ ותירצו דכיון דהיה עובד בשדה עד כ"ח שנה ועכ"ז גדל להיות תנא לכך הזכירו והקשה הערבי נחל דא"כ רבותא היה לו להזכיר ר"ע שלא למד עד מ' שנים ות"י דרבי אליעזר היה רבו של ר"ע והוא שגרם לר"ע לראות שאפי' בגיל מופלג יכולים ללמוד ור"א היה ראשון לכך הזכירו אותו ולכן גם אנכי שהוא ראשון למדים ממנו נוטריקון

הרה"ג פנחס אריה מילר שליט"א- קרית ספר יש לציין דברי שו"ת מים חיים (או"ח סי' כ"ב) שחלק וכתב דלכאורה היאך מדמינן ר"ה לר"ה ונימא דתפלת ר"ה הוא משום ר"ח הא אין מזכירין כלל ראש חודש בתפלת ר"ה, ואם כן י"ל דכי היכי דבכל יו"ט אם שכח להזכיר מענין היו"ט חוזר ה"נ י"ל כאן והוא כבר מדברי רבינו יונה בברכות (ס"פ תפלת השחר).

במדור "חמדת הדף" בדף לט: הואיל ואתעביד חד אמצוה ליתעביד בה מצוה אחריתי הבאנו כמה מנהגים שכתבו הפוסקים דנהגים כן מטעם כיון דאי אתעבידו בה חד אמצוה ליעבדו בה מצוה אחריתי.

ועוד לשם הארכנו במה דחידש בזה השואל ומשיב דלמאי דמדמינן ר"ה לר"ח יובן מאי דכתב המהרי"ל סי' ל"ג להוסיף מחול על הקודש בר"ה, ולהל"ל הטעם דכיון דמדמינן לר"ח א"כ כי היכי דבר"ח ליכא דין הוספה מחול על הקודש כן נמי בר"ה.

הגאון רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א- בני ברק מח"ס גם אני אודך כתב בקיצוץ"ע (סי' ט"ו- י"ג) דאלו שציציות שלהם נקרעו כיניסו זאת לסידורים שלהם או למקום לימודיהם שיעשו מאלו הציציות סימניות דכיון דאתעבידו בה חד אמצוה ליעבד בה מצוה אחריתי.

הרב אליעזר טוביה רוזנהיים שליט"א- צפת יש לבאר עוד טעם בהא שאין מוסיפין מחול על הקודש בר"ה דכיון דראש השנה הוא כיום בריאת העולם וכמו שאנו אומרים היום הרת עולם לכן א"א להוסיף דמיחזי כשיקרא דהא לא שייך להוסיף על זמן שעוד לא היה אז העולם קיים.

ועוד לשם בדף מ. הארכנו בהא דאמרו אסור לאדם שיאכל קודם שיתן לבהמתו והבאנו דברי הספר חסידים דדוקא במילי דאכילה הוא דבהמה קודמת לאדם משא"כ בשתייה לא ובזה ת"י הא דנתנה רבקה לשתות קודם להליעזר ורק אח"כ וגם לגמליך אשקה דבשתייה ליכא דין קדימה.

במדור "חמדת הדרוש" הארכנו לתרץ בו' דרכים קושיית העולם דמ"ט לא התיירו תקיעת שופר בר"ה שחל להיות בשבת מטעם דשמא יעבידו הא מ"מ מאי אכפת לן שיעבידו הא הוי טועה בדבר מצוה וטועה בדבר מצוה פטור.

הרב הגאון אברהם חיים הרש שליט"א- מח"ס ביכורי אברהם כולל בית הלל בני ברק- יש להוסיף דנפק"מ למאי דכתב המחצית השקל סי' קס"ז דאפשר דשתיית בהמה לא הויע אפ"י צורך סעודה ואם שח ליתן לשתות לבהמה הוי הפסק וצריך לחזור ולברך, ובהגהות יד אפרים שם הקשה דמ"ט לא הביא ראייה מקרא דרחמנא אמר והשקית את העדה ואת בעירם, וכן הקשה האור החיים בפר' חוקת ותירץ דשעת הסכנה או צער שאני דאז האדם קודם.

הרב יואל מרום שליט"א- אופקים יש עוד לתרץ דכיון דהוא פטור ולא שהוא מותר א"כ לא רצו חכמים לתקן דבר שהעושה זאת פטור ותקנתו הוא בהיתר גמור ולא בדיעבד שאם עבר ועשה פטור.

ברכת מול טוב
 לאח הגאון רבי יצחק יעקב סופר שליט"א בני ברק דומ"ץ בבית הוראה מערב בני ברק וראש סולל מתיבתא לתורה וזוהרא לגל יום הכנסת בני הויק
 מעט על תורה ומצוות במשעטנ"ץ והברכה אחת לאמור'
הגאון רבי חיים יעקב מנחם שוורץ שליט"א דומ"ץ דת"י וזוהרא מערב בני ברק וראש סולל מתיבתא לתורה וזוהרא לגל יום הכנסת בני הויק
 מעט על תורה ומצוות במשעטנ"ץ והברכה אחת לאמור'
הגאון רבי חיים יעקב מנחם שוורץ שליט"א דומ"ץ דת"י וזוהרא מערב בני ברק וראש סולל מתיבתא לתורה וזוהרא לגל יום הכנסת בני הויק
 מעט על תורה ומצוות במשעטנ"ץ והברכה אחת לאמור'

סימן טוב ומזל טוב
 ברכת מול טוב לאמור' שליט"א
הגאון רבי חיים יעקב מנחם שוורץ שליט"א
 דומ"ץ דת"י וזוהרא מערב בני ברק וראש סולל מתיבתא לתורה וזוהרא לגל יום הכנסת בני הויק
 מעט על תורה ומצוות במשעטנ"ץ והברכה אחת לאמור'
הגאון רבי חיים יעקב מנחם שוורץ שליט"א דומ"ץ דת"י וזוהרא מערב בני ברק וראש סולל מתיבתא לתורה וזוהרא לגל יום הכנסת בני הויק
 מעט על תורה ומצוות במשעטנ"ץ והברכה אחת לאמור'

גליון זה נדבת ידידנו הדגול
 הגניד הנכבד
הרה"ח יעקב שרגא הופמן שליט"א
 אב"י בבארא פארק
 אשר הרים תרומת יזו ברוח נדיבה להגדיל תורה ולהאדירה
 לרגל יום הילולא רבא רשכבה"ג מרנא ורבנא החתם סופר זיעוכ"א ויה"ד שזכות בעל הילולא תעמוד לו ולזרעו ובכל אשר יפנה ויעשה יצליח ה' דרכו אמן

גליון זה נדבת ידידנו הדגול
 הגניד הנכבד
מוה"ר דוד צבי ניימאן שליט"א
 אב"י בווען
 אשר הרים תרומת יזו ברוח נדיבה להגדיל תורה ולהאדירה
 לרגל יום הילולא רבא רשכבה"ג מרנא ורבנא חתם סופר זיעוכ"א ויה"ד שזכות בעל הילולא תעמוד לו ולזרעו ובכל אשר יפנה ויעשה יצליח ה' דרכו אמן

התודה והברכה
 להרב יחיאל ח.לנגסאם אלעד
 שנטל על עצמו זכות הפצת הגלינות בירושלים יה"ר שבכל אשר יפנה יצליח

התודה והברכה
 להרב שלמה הרבסט קצאנו נתניה
 שנטל על עצמו זכות הפצת הגלינות בבני ברק יה"ר שבכל אשר יפנה יצליח

התודה והברכה
 להרב חיים יעקב לורנץ ירושלים
 שנטל על עצמו זכות הפצת הגלינות בקרית ספר יה"ר שבכל אשר יפנה יצליח

התודה והברכה
 להרב חיים געשטטנר אלעד
 שנטל על עצמו זכות הפצת הגלינות באשדוד יה"ר שבכל אשר יפנה יצליח

התודה והברכה
 להרב יוסף אברהם זונט בני ברק
 שנטל על עצמו זכות הפצת הגלינות בביתר עילית ויה"ר שבכל אשר יפנה יצליח

כל המעונין להצטרף למנויים ישלח מייל לדוא"ל הנ"ל

לתגובות והערות הרב שלמה שוורץ פקס 077-3013270 או לדוא"ל: s25@bezeqint.net או לכתובת רח' ה-1/3 קטמון לידי מערכת "מחמדי התורה" לתרומות והנצחות 054-8439495

גליון הבא י"ל בעזה"ת פר' לך הבעל"ט